

De doc. christiana Liber III

enī meū suauē est: et sarcina mea leuīs est. Quibz nīl miris et humilibz corde quos nō islat sciētia: s; charitas edificat. De mīnerint ergo eorū q̄ pasca illo tempore p̄ ymbzā imaginariā celebrabāt: cum si gnari postes sanguine agni inberēt: islo po fuisse signatos. Nec herba miris et hu milis est: nīl foris? et penetrabili? eius radice: ut in charitate radicari et funda ti possim? cōprehendere cū omibz sancti que sit latitudo et longitudo et altitudo et pfundū: id est cruce dñi. cui? latitudo di citur in trasuerso ligno quo extendūtur manus. longitudo a terra vsq; ad ipsam latitudinē quo a manibz et infra totū cor pus affigit. altitudo a latitudinē sursum vsq; ad summum q̄ adheret caput. pfun dum vero qd̄ terre inficrum absconditur. Quo signo crucis omīs actio christiana describit. bene opari in christo: et ei perse ueranter inberere. sperare celestia. sacra mēta nō prophanare. Per hanc actionē purgati valebim? cognoscere etiā supe minente sciētia charitatis christi. qz eq̄ lis est patri. p̄ que facta sunt omnia: ut im pleamur in oēm plenitudinē dei. Est etiā am i isopo vis purgatoria. ne inflatē sci entia de diuitiis ab egypto ablatis: sup bie aliqd̄ pulmo tumid? anbelet. Asper ges me inq; isopo et mūdabor: et lauabis me: et sup nūē dealbabor. Auditui meo dabis exultationē et leticiā. Deinde an nectit p̄sequēter ut ondat purgationes a supbia significari isopo: et exultabūt ossa humiliata. Quātū autē minor est auri ar genti vestisq; copia. quā de egypto secū ille p̄plus abstulit. in cōpātiōe diuitiarū quas postea hierosolyme p̄secutus est. q̄ maxime in salomone rege on dunt. tanta sit cūcta sciētia que quidē est vtilis colle cta de libris gentiū si diuinaz scriptura rū sciētie cōparet. Nā q̄qd̄ hō extra di dicerit. si notū est ibi dānat. si vtile ē ibi inuenit. Et cū ibi quisq; inuenierit oia q̄ vtiliter alibi didicerit. multo abūdanti? ibi inuenierit ea q̄ nūsq; oino alibi: s; in il larū tantūmodo scripturarū mirabili al titudine et mirabili humilitate discūtur. Hac igit̄ instructiōe predictū cū signa in cognita lectorē nō impedierit mīre et hu

milem corde subingatū leniter christo. et oneratū sarcina leui. fundatū et radicātū et edificatū in charitate que sciētia infla re nō possit: accedat ad ambigua signa i scripturis p̄sideranda et discutienda: de q̄ bus iam tercio volumine dicere aggredi ar: qd̄ dñs donare dignabit.

Explicat liber secundus.
Incipit tercius.

Homo timēs
deū voluntatē eius i scri pturis sanctis diligent in quirit. Et ne amet certa mina pietate mansuetus. p̄munitus etiā sciētia linguarū: ne in his locutionibusq; ignoris hereat. p̄mu nitus etiā cognitiōe quarundā rerū ne cessariarū: ne vniū naturā ve earū que p̄ p̄ter similitudinē adhibent ignoret. adiu uatē etiā codicū veritate quā solers emē dationis diligentia pcurauit. veniat ita instruct? ad ambigua scripturaz discutienda atq; soluēda. Ut autē signis am biguis nō decipiat q̄ntum p̄ nos instrui poreat. fieri autē p̄t. ut istas vias q̄s ostē dere volum? tanq; pueriles v̄l magnitudi ne ingenij v̄l maioris illuminatiōis cla ritate derideat: sed tñ vt dicere ceperam q̄ntum p̄ nos instrui p̄t q̄ eo loco animi est vt p̄ nos instrui valeat: sciāt ambigui tate scripture aut in v̄bis pp̄tis esse: aut in translatiōe q̄ genera i scōo libro demō strauim?. H; cū verba pp̄tia faciūt am biguam scripturā. p̄mo puidendū est ne male distinxerim? aut pnunciauerimus. Cū ergo adhibita intentiō incertuz esse p̄viderit quō distinguendū aut quō pro nunciandum sit. consulat regulam fidei quā de scripturaz planioribz locis et ec clesie auctoritate p̄cepit. de qua factū egi mus cū de rebz in p̄mo libro loqremur. Nō si ambe v̄l etiā omnes si plures fue rint p̄tes ambiguitatis et fm fidē sonue rint. tect? ipe sermonis a p̄cedentibz et cō sequētibz p̄tibz q̄ ambiguitatē illam in medio posuerūt: restat p̄sulēdus: vt vide am? cui nā sentētie de pluribz q̄ se ostē